לִיב

מְבַקֶּרֶת בַּחַוָּה

הַבֹּקֶר עָלָה וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה,
וְלִיב הַקְּטַנָּה אֶל הַחַוָּה הָלְכָה.
בֵּין הָעֵצִים הֵצִיץ גַּג אָדֹם,
"כְּמְעַט הִגַּעְתִּי, אֵיזֶה חֲלוֹם!"

לִיב עָבְרָה בַּשַּׁעַר בְּצַעַד קַלִּיל,
וּפִתְאוֹם כָּל הַחַוָּה נִגְלְתָה מְסָבִיב.
פָּרָה וְכִבְשָׂה, סוּס וְחֲמוֹר,
תַּרְנְגֹלֶת וּבַרְוָזִים, אֵיזֶה יוֹם אַדִּיר!

"כָּל כָּךְ הַרְבֵּה חֲבֵרִים מְחַכִּים לִי!
בּוֹאוּ נַכִּיר אֶת כֻּלָּם, אֶחָד־אֶחָד אִתִּי!

